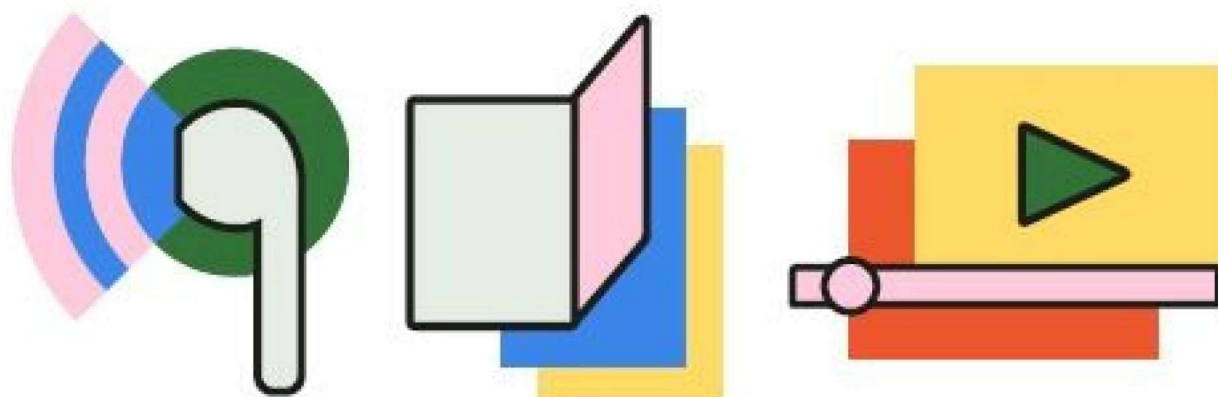

Anmeldelse:

Skønlitterær mursten med stof til eftertanke

Der er nok at tage fat på, hvis man tager udgangspunkt i 'Mit navn er Lava'. Anmelderens elever var meget optagede af bogens temaer om dyrevelfærd og aktivisme. Der er masser at debattere og ikke nødvendigvis nogen svar.

Anne Skovmark

ANMELDER

PUBLICERET Torsdag 13. april 2023 - 11:02

Fakta:

Mit navn er Lava

Med murstensromanen 'Mit navn er Lava' sætter forfatteren fokus på dyrevelfærd og dyreetik. Hovedpersonen Lava og hendes ven Valdemar forsøger at råbe samfundet op, og derigennem at tvinge os, læserne, til at tage stilling til spørgsmål som: "Hvorfor

bedøver vi hunde og katte ved kastrering, men ikke grise” og ”Hvorfor befrier vi elefanter fra et liv i cirkus, men hænger levende kyllinger op på slagtekroge?”. Spørgsmålene er til tider store, og det er ikke sikkert at alle kan svare på dem.

Hvor meget de unge mennesker i bogen får råbt samfundet op og hvordan det hele ender, skal ikke røbes her, men et er sikkert: Med deres handlinger, - de laver blandt andet løbesedler og sætter op i byen - får de voksne til at snakke og til at reagere. Om alle voksne rent faktisk lytter vil vise sig efterhånden som man læser bogen.

Bogen har et par år på bagen, men det gør den ikke mindre aktuel. Tværtimod. Klimakrisen raser, og miljø, klima og dyrevelfærd fylder meget på dagsordenen, både hos politikerne, og hjemme ved middagsbordene. Den fylder derfor, selvsagt også hos eleverne i folkeskolen, måske især de ældste af dem. Med udgangspunkt i bogen her er der gode muligheder for debat, ikke bare om dyrevelfærd, men også om venskaber, sociale roller i klassen og om at tage sagen i egen hånd og handle når man tror på en sag.

Der findes ikke undervisningsmateriale til bogen, men ved at bruge bogen som oplæg til debat, og måske i en projektuge, har man rigeligt stof til mange timers vedkommende arbejde.

Bogen kan naturligvis også læses som frilæsning af eleverne. Det er en god historie og der er både underholdning og indhold til eftertanke. Bogen er lang, 326 sider, men man er i godt selskab hele vejen igennem. Hvis slutningen overrasker andre læsere bare halvt så meget, som den overraskede mig, så er der mange der får en god læseoplevelse.

Anne-Pia Jørgensen skriver forståeligt, vedkommende og medrivende. Man får lyst til at læse videre, selvom man egentlig skal i seng eller videre med noget andet. Denne egenskab gør bogen egnet til brug i de ældste klasser og som lystlæsning for os voksne, da det minder os om at det at læse er en vigtig ting, der fører gode oplevelser med sig. Så sæt dig med bogen, og brug nogle timer i selskab med Lava.

ANMELDELSER

SKØNLITTERATUR

Seneste anmeldelser

Visioner om folkeskolen efter inklusionens sammenbrud